

اصول تعیین کفایت سرمایه و توانگری در شرکت های بیمه

ترجمه: بهروز قزلباش

رئیس اداره بودجه و حسابداری بیمه مرکزی ایران

Ghezelbash490@yahoo.com

این مجموعه از اصولی استخراج شده که اساس آن منتج به شیوه های دستیابی به توانگری است. این مقاله از جزییات نشریات توانگری و نحوه ارزیابی آن و نشریات آماری به دست آمده است. انتظار می رود که در این زمینه فعالیت بیشتری صورت گیرد تا به سوی استانداردها و نشریات راهبردی هدایت شده و در قالب یک اصل منتشر گردد.

بیمه ای (The IAIS insurance core principles)

مقدمه

کفایت سرمایه را به وسیله قوانینی که توسط مقام

۱. اصول محوری موسسه بین المللی ناظران

ناظر بیمه ای یا سایر اشخاصی که در حوزه قضایی وضع گردیده، توصیف می کند.

۲. اهداف نظارتی بیمه گران حمایت از بازارهای کارآمد، مستقل، مطمئن و مستحکم برای حفظ منافع و حمایت از بیمه گذاران است. شیوه های تعیین کفایت سرمایه و توانگری یکی از مهم ترین عناصر نظارت بر شرکت های بیمه است.

۳. اگر یک شرکت بیمه توانایی ایفای تعهدات خود را در همه قراردادها و رویدادهای قابل پیش بینی داشته باشد، توانگر است.

۴. مقام های ناظر بیمه ای، بیمه گران را ملزم به نگهداری دارایی ها با سرمایه اضافی بیش از تعهداتشان می کنند که این همان حد توانگری (Solvency margin) یا حدود ورشکستگی است.

۵. اصول کفایت سرمایه و توانگری با استفاده از ندریاتی تهیه شده که برای همه شرکت های بیمه قابل کاربرد بوده و با ارزیابی توانگری شرکت های صادر کننده بیمه نامه های غیر زندگی و زندگی مرتبط است. دامنه به کارگیری این اصول به طور مستقیم به بیمه گر اتکایی و میزان مقرراتی که بین صنعت بیمه اتکایی در جریان است، بستگی دارد.

۶. تبعیت از این اصول توسط مقامات ناظر بیمه ای نشانه رفع احتیاج های بیمه گذاران نیست تا بیشترین اطمینان در قبال شناسایی ریسک ها و مناسب بودن یک محصول بیمه ای را به دست آورند. لازم است شرکت های بیمه اطلاعات مربوط را به

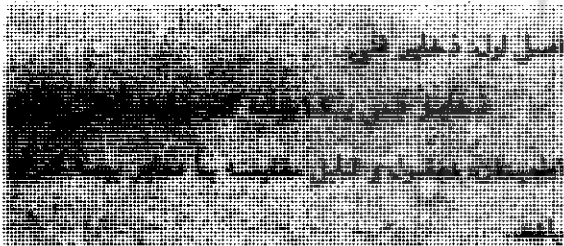
اطلاع عموم برسانند.

۷. به علاوه اصول مزبور نیاز بیمه گر به کنترل ریسک های تجاری را که توسط بیمه نامه های صادره به وجود آمده است، از بین نمی برد. یک سیستم نظارتی کامل برای کاهش و یا از بین بردن ریسک، ترکیب کفایت سرمایه و شیوه توانگری به در نظر گرفتن الزاماتی نیاز دارد. هدف حد توانگری (حدود ورشکستگی) ایجاد یک سپر حفاظتی مطمئن در مقابل رویدادهایی است که ممکن است خارج از محدوده مورد انتظار رخ دهند.

۸. نظارت بر شرکت های بیمه خصوصی توسط مقام ناظر بیمه ای اساس ضروری نظارت بیمه ای را برجای می گذارد. به علاوه شیوه ای است که برای سایر اعضای گروه خط مشی ایجاد می کند.

اصول تعیین کفایت سرمایه و توانگری

بیمه گر

۹. کفایت ذخایر فنی اساس کفایت سرمایه و نظام توانگری صحیح است. بنابراین ذخایر فنی باید طبق یک معیار ثابت بین بیمه گران به طور معقول و قابل اطمینان، قابل محاسبه باشند.

۱۰. زمانی که الزامات توانگری براساس ذخایر فنی شکل گیری شود، روش ها و عملیات حسابداری

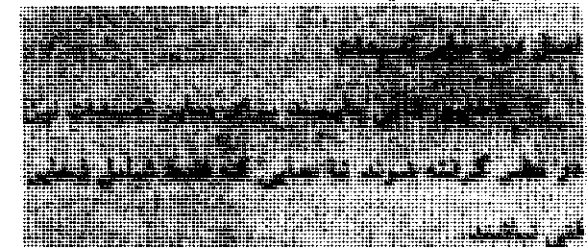
به کار برده شده در ایجاد ذخایر فنی و طرز تلقی دارایی ها به ویژه دارایی هایی که برای پوشش ذخایر فنی به کار برده می شوند، در نظر گرفته خواهد شد.

۱۱. ذخایر فنی باید بر اساس یک رویه محتاطانه و آشکار محاسبه شوند. همچنین باید تکافوی ایفای تعهدات به بیمه گذاران را داشته باشد. ممکن است یک بیمه گر با در نظر گرفتن تجربه های خود و مناسبات به وجود آمده، تجربه های بازار را در تعیین ذخایر فنی خود به کار برده باشد. ذخایر فنی باید شامل ذخایر خسارت های معوق (Outstanding Claims)، خسارت های آتی

(Future Claims) و سودهای تضمینی (Benefits for policies) برای بیمه نامه های اجباری باشند که این گونه ذخایر هزینه هستند.

۱۲. قابل اعتماد و قابل قیاس بودن ذخایر فنی با استفاده از تخصص کارشناسان و متخصصان افزایش می یابد.

۱۳. تعیین معقول ذخایر فنی به معنای ارزیابی بی طرفانه فرایندهای معقول است. به هر حال ارزیابی فعالیت های بیمه ای مشتمل بر برخی تردیدها در اندازه گیری، ضمانت ها است.

۱۴. ناظران بیمه ای باید مطمئن شوند که

یک بیمه گر ذخایر کافی را برای همه تعهداتش در نظر گرفته است. این ممکن است شامل تعهدات به اشخاص ثالث و مبالغ بدهی باشد که مورد دعوی هستند.

۱۵. شرکت های بیمه باید برای سرمایه گذاری خود، مطمئن بودن و بازدهی داشتن را مدنظر قرار دهند. همچنین دارایی ها باید با صلاحدید به صورت متنوع و جداگانه طبقه بندی شوند.

دارایی ها باید نقدینگی شرکت های بیمه را در تضمین بدهی های ناشی از قراردادهای بیمه، تامین سازند، به طوری که آنها بدهی ها را کاهش دهند.

۱۶. برای مثال دارایی هایی که در ارتباط با اشخاص براساس یک عطف تجاری نگهداری می شوند که ممکن است این گونه دارایی ها در بازار قابل معامله نباشند. هرچند ممکن است ارزش دیگری برای آن در نظر بگیریم که برای ادای تعهدات به کار برده شود. همچنین ممکن است مطالبات به وسیله بوانع، امتیاز ویژه یا سایر منافع اشخاص ثالث غیر قابل دسترس باشند بنابراین برای اهداف توانگری غیرقابل قبول یا غیرقابل دسترس هستند.

۱۷. مقررات تصویبی یا مقام ناظر بیمه ای ممکن است سایر الزامات دارایی ها برای قبول ارقام زیر را اجازه دهد:

زیان ناشی از عدم تطابق را در موارد زیر نشان دهد:

الف. پول رایج کشور

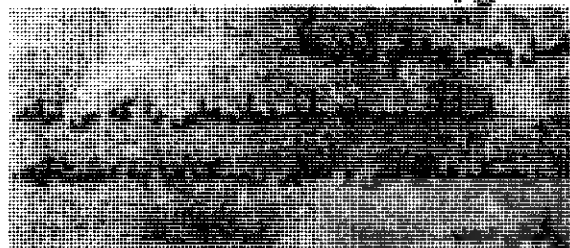
ب. گردش وجوه نقد به موقع

ج. مبالغ گردش وجوه نقد

موارد فوق از دارایی ها و بدهی های تعدیل

شده بیمه گر و از حساب های خارج از ترازنامه به

شست می آید.

۲۲. شرکت های بیمه باید توانایی اندازه گیری

ریسک هایی را که تعهد کرده اند تا یک سطح

مناسب حق بیمه ایجاد کنند، داشته باشند. به طوری

که این کم ارزیابی کردن قیمت به وسیله کم

برآورد کردن ریسک ها، در هزینه های خسارت

یا بیمه نامه های نامناسب تغییر رخ دهد.

شرکت های بیمه نیازمند سرمایه ای کافی

برای پوشش خسارت های پیش بینی نشده ای هستند

که ممکن است به وقوع پیوندند.

۲۳. این سرمایه نیازمند آن است که زیان های

ناشی از سایر ریسک ها شامل ریسک های فنی را

پوشش دهد.

۲۴. از جمله ریسک هایی که به شیوه های

توانگری و کفایت سرمایه بر می گردد می توان به

موارد زیر اشاره کرد:

الف. ریسک سیاسی (Concentration Risk)

ب. ریسک اعتبار (Credit Risk)

ج. ریسک بازار (Market Risk)

د. ریسک نقدینگی (Liquidity Risk)

ه. ریسک انحلال (Liquidation Risk)

۱۸. در معامله با ریسک سیاسی، مقررات

نظارتی، ممکن است نگهداری یک دارایی اضافی یا

یک طبقه از دارایی های مازاد بر یک سطح مطمئن

را منع کند. همچنین ممکن است مقررات چنین

موجودی هایی را اندازه گیری ننماید. در مواردی که

موجودی ها متمرکز شده اند اجازه داده می شود

سرمایه و نظام توانگری یک سطح مطمئن از موجودی

دارایی ها را که توانایی محاسبه اجتماع سرمایه کافی و

نیازهای توانگری را داراست، ایمن سازد.

۱۹. درجه اعتماد ارزیابی محکم و معقول

دارایی ها که براساس استانداردها و عملیات

حسابداری آشکار و از روی احتیاط صورت گرفته با

کمک تخصص کارشناسان بالا برده می شود.

۲۰. توانگری و کفایت سرمایه باید از

حساب هایی استخراج گردد که برای ارزیابی

دارایی ها به کار برده می شود و استانداردها و

عملیات حسابداری مستطابقه باید تقریب شوند.

کفایت سرمایه و نظام توانگری باید ریسک

الف. سایر ریسک های فنی جاری (شامل ریسک انحراف، ریسک اشتباه، ریسک ارزیابی، ریسک بیمه اتکایی، ریسک هزینه های عملیاتی و ریسک مشارکت با زیان های بزرگ و فاجعه آمیز یا مجموع زیان هایی که به وسیله یک اتفاق صورت می گیرد)

ب. ریسک های فنی خاص (شامل ریسک انحلال و ریسک رشد ناهماهنگ یا اضافی)

ج. ریسک های عملیاتی، بازار، سازمانی و مختلط

د. ریسک های سرمایه گذاری شامل ریسک های مرتبط با استفاده از ابزارهای مالی و همچنین ریسک های استهلاک، تطابق، نرخ بهره،

ارزیابی و مشارکت

ارزیابی و مشارکت
ارزیابی و مشارکت
ارزیابی و مشارکت
ارزیابی و مشارکت

۲۷. حد توانگری مورد نیاز باید ریسک هایی را که از محاسبه ارزیابی بدهی ها و الزامات دارایی ها به دست نیامده است، منعکس نماید. این موضوع شامل ارقام خارج از ترازنامه نیز می باشد.

۲۸. نظام توانگری و کفایت سرمایه یک ارتباط کامل با ریسک های نمایش داده شده به وسیله یک بیمه گر را دارد و بایستی نظام کفایت سرمایه در همه زمان ها بیشتر تغییر کند.

۲۹. ممکن است ناظران بیمه ای کاربرد مدل سرمایه داخلی را در نظر بگیرند که این صورت اساس الزامات سرمایه در بلندمدت بوده و مدلی برای تشخیص کفایت سرمایه براساس اهداف توسط ناظر محسوب می شود.

ارزیابی و مشارکت
ارزیابی و مشارکت
ارزیابی و مشارکت
ارزیابی و مشارکت

۳۰. مقام های ناظر بیمه ای به ایجاد یک سطح کنترلی یا یک سری از سطوح کنترلی نیاز دارند تا زمانی که حد توانگری قابل دسترس از سطح کنترلی پایین تر باشد، با مداخله در امور اداره های بیمه گر آن سطح کنترلی را به کار گیرند. این سطوح کنترلی ممکن است به وسیله یک چارچوب مخصوص یا به وسیله یک چارچوب عمومی تر که در حوزه قلمرو فعالیت ناظر است، تهیه شده باشد.

۳۱. سطح کنترلی مجموعه ای کافی دارد که به راحتی در مشکلات بیمه گر برای چشم اندازه های واقعی مورد قبول واقع می شود که این عمل باید

۲۵. شیوه های تعیین توانگری و کفایت سرمایه شامل:

الف. اندازه گیری بدهی ها (شامل ذخایر فنی)

ب. الزامات دارایی ها (شامل الزامات اندازه گیری دارایی ها)

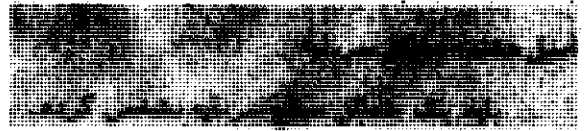
ج. تعیین مناسب اشکال سرمایه

د. حد توانگری مورد نیاز

۲۶. ارزیابی دارایی ها و بدهی ها به چارچوب حسابداری محدوده ای از فعالیت ها بستگی دارد.

وضعیت را جبران کند.

۳۲. نظام توانگری باید برخی تعهدات را جهت خروج بیمه گران از بازار و شناسایی قطعی یا تعیین وضعیت بیمه گذاران در مقابل سایر

۳۳. مقررات تنظیمی حداقل سرمایه مورد نیاز را برای شرکت های بیمه در نظر می گیرد.

۳۴. این حداقل سرمایه از حداقل اطمینان ظرفیت مالی و ثبات بیمه گر تهیه شده است.

۳۵. مبلغ حداقل سرمایه باید از حساب انواع ریسک به دست آید که قرار است پوشش داده شود.

حداقل سرمایه مورد نیاز به معنای جبران نوسان های قیمت پیش بینی شده در افزایش ریسک های نگهداری شده، نمی باشد. بلکه باید بهای تمام شده یک فعالیت جدید به وسیله حداقل سرمایه پوشش داده شود. ممکن است مقام های ناظر بیمه ای یک سطح بالای سرمایه اولیه را در شروع فعالیت بیمه گر مقرر نمایند که فعالیت های بیمه ای را طی

سال های فعالیت ایشان حمایت کنند.

۳۶. زمانی که یک بیمه گر به طور تصادفی یک رویداد ناگهانی و غیرمترقبه را در پیش روی

دارد، شیوه های تعیین کفایت سرمایه و توانگری برای ایجاد سپری محافظتی شکل سرمایه ای را مناسب می داند.

۳۷. در تعیین شکل سرمایه مناسب، مقررات بیمه ای باید میزان عناصر سرمایه را به شرح زیر در نظر بگیرد:

الف - نمایش یک سرمایه گذاری پایدار و نا محدود از وجوه نقد

ب - دسترسی آزاد برای پوشش خسارت ها

ج - متحمل نشدن هر

گونه مخارج اجتناب ناپذیر بر درآمد بیمه گر

د - به تعویق انداختن خسارت های بیمه گذاران

و سایر بستانکاران در موقع خسارت دیدن بیمه گر

۳۸. چارچوب مقرراتی که حداقل هایی از مبالغ

سرمایه را تعیین می کند ممکن است الزامات توانگری

و کفایت سرمایه را در آینده محاسبه کرده باشد.

۳۹. حد ایفای تعهدات لازم باید به عنوان

آخرین راه حل بعد از سایر اقدامات به نتیجه نرسیده

بیمه گر برای تامین ثبات سالی اش در نظر گرفته

شود. همچنین بیمه گر باید سیستم مدیریت ریسک

متناسب با پیچیدگی، اندازه و ترکیبی از فعالیت های

بیمه گر را جایگزین کند.

۴۰. این سیستم های مدیریت ریسک جامع بوده

و همه ریسک هایی که بیمه گر در معرض آنهاست، در بر می گیرد. سیستم های مدیریت ریسک به وسیله نظام های مقرراتی مقام ناظر بیمه ای به کار برده شده و توسط سیستم های کنترل داخلی و عینی گسترده به وسیله متخصصان حمایت می شوند.

۴۵. افزایش ریسک مناسب ارائه شده، توانایی بازارهای مالی را بالا برده و امکان دآوری مناسب مشتریان درباره معامله با یک بیمه گر خاص را افزایش می دهد. به علاوه بیمه گران را به قبول عملکرد و خط مشی های مدیریت ریسک بی عیب سازد.

۴۱. قراردادهای بیمه اتکایی یک ابزار اولیه برای انتقال ریسک محسوب می شوند. هرگونه اعتبار برای بیمه گری اتکایی باید تاثیر انتقال ریسک بیمه ای ناشی از قرارداد بیمه گری اتکایی را در نظر بگیرد.

۴۲. زمانی که تخفیفی برای بیمه گری اتکایی در تعیین ذخایر فنی ایجاد می گردد، بیمه گری اتکایی با در نظر گرفتن کافی بودن، مرتبط بودن، واقعی بودن و سازگار بودن ارزیابی خواهد شد.

۴۳. تضمین احتمالی بیمه گری اتکایی متقابل تعیین چگونگی، اندازه و تخفیفی را که باید برای بیمه گری اتکایی لحاظ شود، در نظر می گیرد.

۴۴. بیمه گران باید اطلاعات کمی و کیفی

خود را در مورد شفافیت ریسک و اجزای تشکیل دهنده سرمایه افشاء کنند.

۴۵. افزایش ریسک مناسب ارائه شده، توانایی بازارهای مالی را بالا برده و امکان دآوری مناسب مشتریان درباره معامله با یک بیمه گر خاص را افزایش می دهد. به علاوه بیمه گران را به قبول عملکرد و خط مشی های مدیریت ریسک بی عیب سازد.

۴۶. مقام ناظر بیمه ای در زمان ارزیابی توانگری عناصر زیر را مد نظر قرار می دهند:

الف - کافی، مرتبط، محکم و واقعی بودن ذخایر فنی، دارایی ها و بدهی های ارزیابی شده و قانونی.

ب - داشتن حداقل توانگری مورد نیاز و سطوح کنترلی.

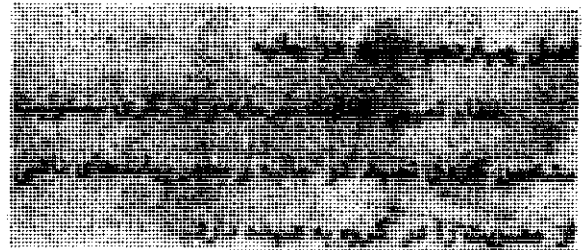
ج - کفایت فرایندهای ارزیابی ریسک داخلی و سطوح کنترلی.

د - سیستم ریسک مدیریت بیمه گر.

۴۷. این مسئولیت هیئت مدیره و مدیریت ارشد یک شرکت بیمه است که ریسک های خود را سازمان دهی کند. اگر سیستم های کنترلی موثر در محل ریسک های ارائه شده نباشد، یک بیمه گر توانایی قبول سریع تغییرات وضعیت های بازار را نخواهد داشت.

واژگان کلیدی:

تعیین کفایت سرمایه و توانگری قراردادهای بیمه اتکایی،
فرایندهای ارزیابی ریسک داخلی حداقل سرمایه نظام
توانگری

۴۸. شیوه های تعیین کفایت سرمایه و توانگری که برای یک گروه در نظر گرفته می شود باید شرکت بیمه ای که بخشی از گروه هستند را در نظر گرفته و این خیلی مهم است که مراحل برای اجتناب از تمهد دو جانبه سرمایه اعضای گروه طی شود.

۴۹. باید ملاحظات و مشخصاتی از سرمایه داخل گروه به دست آید.

۵۰. طرز عمل معاملات بین اعضای گروه مشابه باید بخشی از نظام توانگری و کفایت سرمایه آن در نظر گرفته شود.

۵۱. به علاوه ناظران بیمه ای باید ریسک اعتبار را که ممکن است از مشکلات یک شرکت عضو گروه ناشی شود، در نظر بگیرند.

منبع:

1-Principles on capital adequacy and solvency January 2002

2-International Association of Insurance Supervisors-IAIS